

A portrait of Marike Kuperus, a woman with blonde hair and glasses, smiling. The background is a soft-focus image of her face and upper body. In the top left corner, there is a decorative graphic of blue and white circles.

18 COLUMN

MARIKE KUPERUS

FRISSE BLIK OP HET KRUISPUNT

Soms komt iemand met een frisse blik je eigen bril wat schoonpoetsen. Wij hebben een stagiaire. Ze komt van de Universiteit van Humanistiek en brengt een wereld aan ideeën over mensen organiseren en organisaties. Zij kijkt met nieuwe ogen naar de voor ons al doorleefde wereld.

"Goh, dat het er zoveel zijn, wat een passie en dynamiek. Goh, ze zeggen wel een dialoog te willen, maar ik hoor ze helemaal niet luisteren. Goh, het is toch echt een andere organisatievorm dan al die andere bedrijven en instellingen. Ik wist eigenlijk niet dat er zo'n wereld was. Goh, wat grappig, soms lopen de dingen hier het best als ze niet geregeld zijn. Daar hadden we laatst college over: dat kruispunten beter lopen als niet iedereen zich aan de stoplichten houdt. De kracht van Niet Organiseren."

Die laatste raakte mij wel. Tenslotte bestaat veel van ons werk uit het beter inregelen, het oplossen van onnodige structuren, maar ook het bouwen van andere. En ja, het nieuwe verenigen is verbinden, bij voorkeur zonder statuten of een groot aantal verplichtingen. Maar dat laatste spreken we dan het liefst toch weer formeel af in de ALV.

Inderdaad, veel verenigingsdynamiek is als het kruispunt waarbij je weet dat je bij rood licht beter moet uitkijken voor de gevolgen van je actie. En je ook weet dat je prima de kans kunt pakken om de snelle overstek te maken als de bussen stilstaan bij de halte en er geen verkeer van links komt. Voor de doorstroming is dat ook heel zinvol. Die enkele keer dat de politie op die plek komt bekeuren (en niemand doorrijdt) staat er in no time een rij tot drie kruispunten verder.

Voor het algemeen belang van het verenigen is het goed dat mensen links en rechts kijken of er obstakels en risico's zijn, maar verder vooral de vaart erin houden, oppakken wat nodig is en vooral kansen

voor snelle doorsteekjes zien. Waarom zou je met een mooi initiatief voor het rode licht gaan staan wachten als je via het zebrapad snel een budgetje vrij kunt spelen. Is het leuk, dan loopt het zebrapad wel vol en springt het licht op groen als de boel op stoom is. Was het toch geen goed idee, dan kun je dat rode licht ook makkelijker accepteren.

Zo weinig als de nieuwe generatie van twintigers weet van verenigingen en de waarde ervan, zo waardevol is hun blik op concreet doen en denken. Het is niet voor niets dat de meeste nieuwe belangenorganisaties (ook van senioren en dertigers) geen verenigingsvorm kiezen maar een Facebookgroep blijven, als stichting starten of zelfs als bv. Daarbinnen is het verkeer toch minder complex geregeld dan op de zevensprong van het verenigingsplein.

Jammer is dat wel. Dat stoplicht staat er namelijk niet voor niets. Het regelt het verkeer als het initiatief alleen niet meer voldoet. In de spits zet het de stroom dikke bussen stil, om gewoon even plek te maken voor voetgangers met buggy's en fietsers die er anders echt niet doorkomen. En bij een onverhoopte aanvaring is het ook handig om te weten wie er niet goed genoeg heeft uitgekeken.

Voor ons als overtuigde verenigers is het de uitdaging om die manier van organiseren te vinden die initiatiefdemocratie combineert met gewogen en gedragen besluitvorming, die spontaniteit en continuïteit beide op waarde schat. Een vereniging met een werkcultuur waarin ruimte is voor de enthousiastelingen en ook gebaande paden met afspraken voor die doelen en ambities die wat meer structuur vragen om aan de overkant te komen. ←

Marike Kuperus

*Maat en adviseur bij Kuperus & Co,
voor vereniging en achterbanorganisatie*